

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันอาทิตย์ที่ 3 มีนาคม 2556..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาญาติโยมสาธุชนทั้งหลาย พวกเราที่มีความตั้งใจมาทำบุญทำทานการกุศล ตามกำลังความสามารถของตนที่ทำได้ ทำให้ชีวิตของเรามีกำไรมีคุณงามความดีเป็นที่พึ่งของเราทุกท่านทุกคน ได้ทำคุณงามความดีเอาไว้จิตใจก็อบอุ่น เหมือนคนมีสตางค์ไปที่ไหนก็สบาย ก็มีความอบอุ่นเหมือนกับคนมีเงินในกระเป๋า ความดีของตนอันนี้ก็อยู่ในใจ ผลบุญก็คือทำแล้วสบายใจ สบายใจ จะไปเกิดวันใดก็ไม่มีปัญหาอะไร ที่ได้มาเกิดมาเป็นมนุษย์ก็นับว่าโชคดีแล้ว ได้ร่างกายบริสุทธิ์ทั้งหญิงทั้งชายก็ดี เรียกว่าเป็นผู้โชคดี ได้ทำคุณงามความดีเอาไว้ จึงได้มาเกิดตามอำนาจของกรรมที่ตนเองได้กระทำเอาไว้ คนเราจะร่ำรวยมั่งมีทุกข์จนแค้นไหน หรือปานกลาง ก็ด้วยบุญด้วยกุศลของตนเอง มีความยินดี โชคดี ที่ได้มาเกิดเป็นมนุษย์ โชคดีที่ได้มาพบพระพุทธศาสนา มีวัดวาอาราม มีครูบาอาจารย์ทั้งหลายอยู่ตามวัดตามวา ศึกษาเล่าเรียนมาแล้วในคำสอนของพระพุทธเจ้า ก็ได้มาดัดเตือนแนะนำสั่งสอนพวกเรา ให้พวกเราได้ทำคุณงามความดีอยู่เรื่อยๆ อยู่บ่อยๆ บุญกุศลก็ให้ทำบ่อยๆ ดังนั้นก็ให้ทำไปทีละน้อยๆมันก็จะมากขึ้น เป็นบุญเป็นกุศลมากขึ้น เพิ่มพูนบุญบารมีของตน

..เมื่อทุกคนได้มีคุณงามความดีมีความสุขอย่างนี้แล้ว เรียกว่าบุญคือความสุข อย่าลืมน้ำดื่มแม่แตดแก่ สัตว์โลกทั้งหลายที่ตกทุกข์ได้ยากลำบากบ้าง ตามเจตนาที่เราจะอุทิศให้ใคร ถึงคนนั้นคนนี้ก็ได้อุทิศบุญอยู่แห่งหนตำบลใด จะอยู่ใกล้หรือไกล ให้เทพเจ้าทั้งหลายผู้มีอิทธิฤทธิ์มีฤทธิ์เดชทิพย์ จงไปดัดเตือนบอกกล่าวให้จิตวิญญาณได้ทราบ เขาจะได้อนุโมทนากับพวกเรา เขามีทุกข์จะได้พ้นจากทุกข์ เขามีสุขก็จะสุขยิ่งขึ้นไป ก็อาศัยซึ่งพวกเรานี้แหละเป็นผู้ที่มีเมตตาต่อสัตว์โลกทั้งหลาย จึงพ้นจากกองทุกข์ไปได้ เหมือนคนจนขยันขันแข็งขยันตนเอง คนที่มีเงินมีทองมีสิ่งมีของก็เจือจางกันไป ด้วยความเมตตาต่อสัตว์โลก ผู้ที่มีทรัพย์สมบัติมากก็เป็นผู้ที่เคยได้ทำบุญไว้แล้วแต่ชาติก่อน มีสิ่งของมีรถมีเรือ มีบ้านมีช่องมีที่อยู่อาศัยสบาย ก็ด้วยอำนาจของบุญบางคนนั้นทุกข์ยากลำบากหาที่อยู่อาศัยพักพิงก็ลำบาก จะกินข้าวกินน้ำ อาหารการกินเครื่องนุ่งห่มทั้งหลาย ก็ตกทุกข์ได้ยากเหมือนอยู่ในป่าในเขาคือดี เราก็เป็นผู้ที่มีเมตตา ก็ได้ให้สิ่งของเหล่านั้น ให้ด้วยน้ำใจ ก็คือส่งความสุขที่ตัวเองนี้มีไปให้ เขาได้รับอนุโมทนาแล้วเขาก็จะปลื้มใจ ว่าเรานี้เป็นผู้ที่มีเมตตาแก่เขา เขาได้รับทราบได้อนุโมทนาแล้ว เหตุฉะนั้นเราอย่าลืมน้ำไปทำบุญวัดไหนก็ตาม ครูบาอาจารย์องค์ใดก็ดี เมื่อท่านให้พรก็รับแผ่เมตตาหยาดน้ำไปให้ ถ้าไม่ได้หยาดน้ำ ก็ให้หยาดน้ำใจ คือส่งใจไปให้ ส่งความสุขไปให้ เรียกว่าบุญ ดังนั้นก็ให้ตั้งใจทุกครั้ง ได้แผ่เมตตาตั้งที่กล่าวมานี้แล้วด้วย..